

VOLNÉ LISTY DOBRŠSKÉ

Ročník XIX. - Číslo 1 - prosinec 2016

MÍSTO PŮSOBNÍ DOBRŠ 2017

Ivo Kraml

Čtvrtá výstavní sezóna v galerii CoCo hostila již tradičně tři samostatné projekty z výstavního cyklu, nazvaného příznačně „Místo působení Dobrš 2016“.

Samotné výstavní sezóně předcházel dubnový **křest katalogu**, reflektujícího 15 let výstavní činnosti v galerii CoCo v jihočeské Dobrši, vydaného v závěru roku 2015 s podporou Jihočeského kraje. V komorním prostředí Týnské literární kavárny v samé blízkosti Staroměstského náměstí se proto sešli v hojném počtu přátelé galerie, ale především v galerii vystavující i hudebně či jinak účinkující. Při této příležitosti zahráli Anna Romanovská (housle, koto) a Michal Hrubý (klarinet, saxofon) volnou improvizaci na pomezí jazzu, folkloru a vážné hudby.

Prvním výstavním projektem byl v počátku července projekt s názvem OBRAZOHRAVÍ. Vernisáž šumavské výstavy čtyř hrajících a zpívajících výtvarníků - malujících a tvořících hudebníků (Agnes Kutas, Milli Janatková, Jaroslav Kořán a David Cajthaml) zpestřili velkou a poutavou hudební improvizací samotní vystavující umělci. **Agnes Kutas** jako zpěvačka a houslistka fungovala také v českých i zahraničních divadlech a divadelních skupinách. Věnuje se rovněž grafice, je ilustrátorkou několika maďarských knih. Absolvovala společné a samostatné výstavy v České republice, Dánsku a Maďarsku. Na výstavě představila průřez svojí tvorbou, především grafikou. **Milli Janatková** se věnuje autorské hudbě, malbě a grafice. Výtvarně se zaměřuje na téma krajiny s hlubším tématem sebepoznání a cesty k důvěře a zdraví. Duchovní tematika Milli tvorby se odráží v jemných, ale i energických odstínech a liniích v malbě akvarelem, linorytu a linoleových matricích jakožto samostatného artefaktu. V hudbě se věnuje zpěvu, hře na kytaru a improvizaci, veřejně působí od roku 2006. Tvoří autorskou hudbu na pomezí žánrů s tématy projektů „Proměna“, a aktuálních „Klid, prosím!“ a „Mým kořenům“, které jsou zaměřeny na obnovení úcty ke zdraví, životu a šumavským předkům. **Jaroslav Kořán** se zabývá grafikou, videem a zvukovým designem různých divadelních, filmových a jiných projektů. Jako hudební improvizátor hraje na různé druhy bicích nástrojů, zejména na svůj hudební nástroj Orloj snivců. V roce 1992 založil se svým bratrem Michalem orchestr hrající improvizovanou hudbu: Zapomenutý orchestr země snivců. Jak říká, baví ho vybarvovat a řídit náhody, kreslit už tolik ne. Proto před léty obrázky vyrýval do lina a tisknul, aby je mohl nesčetnými způsoby vybarvovat. Od dětství totiž miloval malování a všelijaké patlání hlavně vodovými barvami. A tak později rozvíjel kombinaci linorytu, akvarelu a vosku. Na výstavě představil techniku „mramorování“. Jde o napodobování struktury mramoru tak, že klasická malířská olejová barva plave na vodní hladině, ze které se obraz jednoduše obtiskne. Technika se sofistikovaným způsobem používala na tisk přebalů starých knih. Začal tedy pomocí této techniky řídit

náhody. Povýšil si ji do nejoblíbenější metody a již dlouho s ní vytváří monotypy a vyhovuje mu, že každý otisk je překvapením, a že výsledek se dá ovlivnit jen částečně. Hledá způsob jak všechny své umělecké aktivity propojit a znásobit působení detailů a náhod, se kterými tak rád pracuje. **David Cajthaml** je vskutku renesanční osobností par excellence - je malířem, grafikem, spisovatelem, básníkem, výtvarným deníkářem a v neposlední řadě svěbytným muzikantem. O své práci říká, že v tvorbě má větší hodnotu chyba než dokonalost. V dobršské galerii představil několik velkoformátových obrazů, které čerpají z tématu Psychiatrie, kterému se také věnuje poslední rok každý den jednou asociativní volnou kresbou.

Prázdniny se přehouply do své druhé poloviny, kdy v půli srpna připravila galerie kulturní program v rámci již **III. setkání rodáků, pamětníků a přátel Dobrše**. V tuto sobotní odpoledne tak tóny dechovky Roštovanka zvaly přítomné k vernisážím výstav. Po úvodním slově a představení vystavujících, jak již bývá zvykem, začalo putování budovou, čtyři zastavení ve čtyřech prostorech, uvedení výstav. Tentokrát soustředili kurátoři výstav galerie díky setkání rodáků a přátel výběr vystavujících do úzkého regionu kolem Dobrše. Jako první se na výstavě s názvem Setkání představili dva malíři, a sice **Valentin Horba a Jiří Franta**. Obrazy V. Horby si nekladou za cíl sdělovat závažná filosofická poselství, zato dokážou zvednout náladu diváka a upozorňují na hezké partie okolo nás. Klid, který z nich vyzařuje, je dnes vzácný. V expresivních malbách Jiřího Franty se odráží kubismus jako téma, které jej nejvíce ovlivnilo. V dětství toužil jít k cirkusu. Toto přání se mu ale nesplnilo. Prostředí cirkusu se pro něj stalo jedním z ústředních, často zobrazovaných motivů. Ve vedlejší místnosti již na návštěvníky galerie čekaly obrazy **Věry Hodinové** i sama její autorka. Dobršská rodačka vystudovala SPgŠ v Prachaticích, kde se pod vedením strakonického rodáka, pedagoga, ak.mal. Jiřího Rejzka věnovala kresbě a malbě. Lásky k malování se stala jejím celoživotním koníčkem. O patro výše překvapil svou originální a lapidární instalací keramiky přítomné **Gabriel Vach**. Ten vystudoval VŠUP v Praze. Je pedagog v ateliéru Keramika, Fakulta designu a umění L.Sutnara, ZÚ v Plzni. Zakladatel Hidden Factory se dlouhodobě věnuje čistě porcelánu. Využívá jej k obsahově silným a poetickým konceptům, které se však vždy odrazí v obyčejných předmětech – talířích, hrncích, miskách. Ryze dobršské téma v posledním výstavním prostoru představovala **instalace opona kulis Čtenářsko ochotnického spolku Svornost**, které spatřily světlo světa opět po dlouhých desetiletích. Totiž v hostinci U Dražných v Dobrši se dochovaly opony Čtenářsko ochotnického spolku Svornost, jednodílná s motivem věšticí Libuše, dvoudílná s panoramatem Dobrše a nápisem Svornost. Místní pamětníci uvádějí jako autora všech tří prací akad. malíře Mrkvičku. V r. 1997 byly opony využity v Divadle Járy Cimrmana v pořadu “Jak se baví na Pošumaví”. Na historii divadla v Dobrši dojemně zavzpomínal místní rodák, dnes dvaadvadesátiletý Stanislav Tesař, který jako malý kluk divadlo hrál právě před těmito, na látku malovanými kulisami. I historickou budovou samotnou jako součást uvádění jednotlivých vystavujících zněly písničky dechovky Roštovanka, tematicky vybrané tak, aby doplnily a nezvykle navázaly na vystavované téma nebo životní příběh vystavujících.

Třetí letošní akcí, kterou připravila galerie CoCo, byla v půli října tentokrát vícefázová a nepředvídatelná **performance „Co vidím? Co slyším?“**. Po tři říjnové víkendy, kdy se mohli stát umělci díky své osobní angažovanosti ve výstavních aktivitách galerie v průběhu minulých let součástí volného uměleckého konceptu na vesnické a čistě dobršské téma. Každý měl k dispozici jednu slepici, tedy keramickou – bílou či hnědou, která netrpělivě čekala na své „vybarvení“. Právě to bylo jejich čestným úkolem. Slepici ve výběru vzpřímenou či zobající tak opatřilo přes dvacet výtvarníků čistě autorským a charakteristickým výtvarným rukopisem, a to v Praze v pátek 7.října, na kterýž to tento rok oficiálně připadl Mezinárodní den vajec. Pro návštěvníky či dobršské byla příležitost k tomuto uměleckému počínu připravena následující víkend v sále místní hospody U Dražných, která tak zažila po mnoha letech uzavření zase drobné oživení. Hejno dobršské se s hejnem pražským posléze spojilo tak, aby v sobotu 22. října odpoledne mohly být slepice neživé v Dobrši na různých místech instalovány a pokusily se tak o dialog se slepicemi živými. Jednalo se o jistou reflexi a pokus nezvyklým způsobem poukázat na nelehký život živých slepic na veřejném prostranství dnešní vesnice, s otázkou „být či nebýt“. K občerstvení byla - jak jinak - podávána vajíčka na mnoho způsobů.

I letošní poděkování patří všem, kteří jakkoli přiložili ruku k dílu a pomohli výstavě a jejich vernisáže uskutečnit. Stejně tak patří poděkování opět Jihočeskému kraji, který výstavní projekt finančně podpořil v rámci grantu Podpora kultury. Nastal závěr roku – čtvrtá kulturní sezóna v galerii CoCo je zase minulostí. Už teď se těšíme na shledanou v galerii CoCo v další výstavní sezóně v roce 2017!

• V sobotu 11.6.2016, v předvečer nedožitých 90.narozenin P. Martina F. Vícha, dlouhodobého duchovního správce dobršské farnosti, byla díky společné iniciativě Římskokatolické farnosti Dolní Újezd a Obce Dolní Újezd odhalena na zdi kostela sv. Martina pamětní deska místnímu slavnému rodákovi. P. Vích se narodil 12.června 1921 v Jiříkově nedaleko Dolního Újezda a více jak polovinu svého života (42 let) prožil v Pošumaví jako administrátor farností Dobrš, částečně i Čestice a Vacov. Autorem pamětní desky je akad. sochař Tomáš Vejdovský. Události, která se nesla ve velmi slavnostní a důstojné atmosféře, předcházela mše sv., po vlastním odhalení desky následovalo společné setkání na farní zahradě s pohoštěním a hudbou. Celého vzpomínkového dne se účastnili reprezentace obce Dolní Újezd v čele se starostou ing. S. Hladíkem, členem rady obce J. Černým, místním duchovním správcem P. ThMgr. Adamem P. Grabiecem a také P. Mgr. J. M. Vianney P. Madár, CFSsS z Kongregace bratří Nejsvětější Svátosti, již byl P. Martin F. Vích členem. Přítomni této slavnostní události byli kromě široké veřejnosti členové skautského hnutí, místního hasičského sboru, pěveckého sboru, ale také zástupci dobršské farnosti a další přátelé P. Martina F. Vícha.

• Letos poprvé po dlouhých letech se část okolí kolem kostelíka sv. Jana a Pavla v Dobrši navrátila do původní podoby lesoparku, tak jak si ji pamatují někteří pamětníci. Tento záslužný krok Obce Drážov ukazuje, že veřejné prostranství na tomto místě se pomalu může proměnit v kultivovaný prostor. Bylo by vítané, kdyby toto byl první krok, na který by se v dalších letech navázalo i v dalších přilehlých plochách kolem kostelíka. Za toto viditelné zlepšení prostředí patří poděkování paní starostce i samotným pracovníkům obecního úřadu, kteří tuto práci pečlivě provedli. Jedná se o práci vskutku veřejně prospěšnou

• Opravy krovu a střechy, resp. jejího dokončení se po letech dočkala jižní, spolu s věží nejstarší část dobršské tvrze. Opravu bylo možno uskutečnit vzhledem k tomu, že se jedná o kulturní památku, s podporou Ministerstva kultury z tzv. Havarijního fondu.

• V říjnu dokončila Obec Drážov opravu hřbitovní kaple v Dobrši. Stalo se tak s podporou Jihočeského kraje z Programu obnovy venkova.

Projekt rozhledny nad Dobrší měl i v roce 2016 své pokračování

V únoru 2016 vydal Městský úřad ve Strakoniciích, odbor životního prostředí nové Rozhodnutí k záměru výstavby rozhledny na Šibeničním vrchu nad Dobrší, resp. k umístění stavby ve volné krajině. V tentokrát kladném stanovisku zhodnotil celý správní proces. Při odůvodnění Rozhodnutí se odvolává především na Posouzení záměru, které zpracovala na jeho žádost Agentura ochrany přírody a krajiny v Českých Budějovicích. Rovněž zmiňuje další aspekty, jakými jsou stanovisko Obce Drážov a také vyjádření renovovaných odborníků v oboru metodiky posuzování krajinného rázu ing. Vorla a ing. Kupky. Zároveň podotýká, že pro další projednávání záměru je vhodné a žádoucí postupovat ve větší součinnosti a dialogu všech zainteresovaných stran, tedy Svazku obcí šumavského Podlesí, Obce Drážov, obyvatel Dobrší i širší veřejnosti. Rozhodnutí s kladným závěrem po více jak roce a půl správního procesu tak umožňuje pokračovat v samotném řízení o umístění stavby (územní rozhodnutí) dalšími kroky. Těmi je především písemná dohoda SOŠP o využití části pozemku, na němž má stavba stát a o využití přístupové cesty k ní s jejich vlastníky. Ta musí přirozeně obsahovat také všechny právní aspekty, které se záměrem – tedy užíváním i údržbou pozemků souvisejí.

Na svém předprázdninovém zasedání v Česticích v podvečer 20.června 2016 projednali zástupci Svazku obcí šumavského Podlesí (SOŠP) mimo jiné i informaci o postupu přípravy rozhledny nad Dobrší. Předseda Svazku Milan Žejdl rekapituloval dosavadní kroky s tím spojené, informoval o tom, že byl získán potřebný souhlas o umístění stavby ve volné krajině a navrhl, aby byl dokončen povoloovací proces stavby do fáze územního rozhodnutí. Přítomní krátce diskutovali o způsobu budoucího provozu a údržby stavby. Pan Žejdl sdělil, že o údržbu je připraveno se starat za situace, kdy Obec Drážov se o stavbu v budoucnu starat sama a ni participačně nehodlá, Sdružení pro obnovu Dobrše (SOD), což potvrdil na jednání též přítomný předseda SOD Ivo Kraml. Ten vyjádřil přesvědčení, že tímto krokem je snad odstraněna poslední překážka, která byla nastolena jako zásadní problém Obcí Drážov, v jejímž správním území má stavba stát. Volyňský starosta ing. Valhoda informoval o možnosti získání prostředků z evropských fondů formou příhraniční spolupráce, se kterou má aktuálně město Volyně dobré zkušenosti a navrhl, zda by nebyla cesta financování stavby rozhledny možná právě tímto způsobem. Jednohlasným hlasováním všech přítomných starostů a starostek SOŠP vč. starostky Obce Drážov a místopředsedkyně SOŠP paní Jiřiny Vávrové byl pan M. Žejdl pověřen, aby prostřednictvím právního zástupce Svazku vedl jednání s majitelem pozemku, na jehož části má rozhledna stát a s majiteli přístupové cesty k budoucí rozhledně s cílem jednoznačnou právní formou nastavit smluvní vztahy s tím spojené tak, aby mohlo být následně požádáno o územní rozhodnutí.

Projekt Svazku tak přece jen přes různá zdržení, komplikovaný povoloovací proces i polemiky pokračuje pozitivním směrem. Věříme, že tomu bude tak nadále. Rovněž děkujeme všem dosavadním i novým podporovatelům záměru, od jehož prvního představení veřejnosti uplynou v srpnu již tři roky. (ik)

Dobrš v českých médiích v roce 2016

• Na tradici ochotnického divadla, slavnou minulost i současnost vesnických ochotnických spolků v Pošumaví poutavě upozornil v dubnu pořad České televize *Folklorika* s názvem „Za malovanou oponou“. Zmínka v něm byla i o Dobrší, o činnosti Čtenářsko-ochotnickém spolku *Svornost*, zde založeném v r.1904, o jeho divadelních oponách.

V anotaci k pořadu, který lze nalézt v archivu vysílání na webu ČT se píše: “Mezi největší propagátory ochotnického divadla patřili v Pošumaví studenti a učitelé, protože se veškerá místní kultura odehrávala za účasti školy. Do zdejšího kraje zajíždělo velké množství kočovných divadelních společností a jejich produkce přispívala nemalou měrou k vytváření pozitivního vztahu místních obyvatel k divadlu. Zápisky z obecních kronik

dokládají, že v některých místech vedle sebe existovalo třeba hned několik spolků, které si vzájemně konkurovaly a sváděly boj o diváky. Ochotníci si na mnohých místech budovali svá jeviště a stálé scény nejen v sálech hostinců, ale i v přírodě. A to platí dodnes. Oprášíme truhly plné scénářů a otevřeme krabice, na jejichž dně se skrývají dnes již zažloutlé fotografie připomínající staré časy ochotnického divadla. Prohlédneme si plakáty, které se vši slávou tenkrát zvaly obecní na jeden z mála druhů zábavy té doby. Ale hlavně – podíváme se do těch vesnic a vísek, kde stále ještě za ručně malovanou oponou divadlo žije.“

Také regionální tisk a webové české portály zmiňují v roce 2016 Dobrš, a to především díky setkání rodáků i jejím památkám. Za všechny zmiňme např. Týden Strakonicko a webový portál www.novinky.cz či www.zakrasnejsvimperk.cz

III. SETKÁNÍ RODÁKŮ, PAMĚTNÍKŮ A PŘÁTEL DOBRŠE

Ivo Kraml

Sobotní odpoledne 20. srpna bylo v Dobrši nezvykle rušno. Tento den byl potřetí – tedy již tradičně - zvolen pro setkání rodáků, pamětníků a přátel této pošumavské vesnice, která s právem může pyšnit svojí s bohatou historií i živou kulturní současností. Na dopolední mši svatou ve zdejší kostele, celebrowanou administrátorem zdejší farnosti P. Janem Janouškem navázalo po obědě oficiální uvítání rodáků i hostů pořadatelem, poděkování za finanční podporu akce Obci Drážov a Jihočeskému kraji. Následně dostalo jako první prostor pro své vystoupení duo harmonikářů Milan Sečanský a Roman Toman, které provázelo s přestávkami lidovými písničkami celým odpolednem. Ohlédnutím do minulosti pak bylo krátké zastavení se u pomníku patnácti padlým vojákům v I. sv. válce, zbudovaném před osmdesáti pěti lety místním Čtenářsko ochotnickým spolkem Svornost. Po krátkém projevu, položení kytice s trikolorou a zpěvu státní hymny již přítomné v prostoru na návsi před dobršskou branou čekala se svými nástroji Strakonická dudácká kapela, která ve dvou půlhodinových vystoupeních zvesela méně známé jihočeské lidové písně, když zvláště pozitivní ohlas sklidil jejich bezprostřední kontakt s publikem. Vprostřed vystoupení, o přestávce se ujal slova se svým poutavým vyprávěním o Dobrši, především o novinkách a událostech v životě obce v posledních třech letech, místní pamětník a průvodce Dobrší Ludvík Rezek. Čtvrt hodiny do hodiny šestnácté v souladu s programem setkání bylo vyhrazeno pro pořizování skupinové fotografie dobršských rodáků, která se již tradičně stává dobrým dokladem pro kroniku a památkou pro ty, kteří se zde tento den setkali. Jen docvakla spoušť fotoaparátu a již s povzdálí, z prostoru před dobršským zámekem, kde má své prostory galerie CoCo, tóny dechovky Roštovanka zvaly přítomné k vernisážím výstav, na kterých se představili dva malíři, a sice Valentin Horba a Jiří Franta. Dobršská rodačka Věra Hodinová po letech svým návratem do galerie dala vědět, že rodná vesnice a Pošumaví, příroda, květiny jsou stálou inspirací jejích obrazů. Svou originální a lapidární instalaci keramiky zaujal Gabriel Vach. Čistě dobršské téma představovala instalace opona kulís Čtenářsko ochotnického spolku Svornost, které spatřily světlo světa opět po dlouhých desetiletích od své premiéry v hostinci U Dražných Historií divadla v Dobrši připomněl místní rodák a pamětník zdejšího ochotnického života, dvaadvadesátiletý Stanislav Tesař.

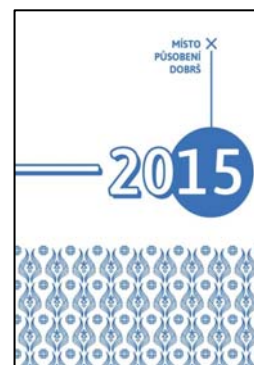
Historickou budovou samotnou zněly písničky dechovky Roštovanka, tematicky vybrané tak, aby navázaly na vystavované téma nebo životní příběh vystavujících. V podvečer se hlavní kulturní ruch z nádvoří přesunul opět na náves, před dobršskou branou. Důvod byl nanejvýš zřejmý - na pódiu v kompletní sestavě zahájila první skladbou svůj několika hodinový hudební maratón napříč žánry popmusic, country a rocku kapela Malenička Company. Taneční parket nezůstal dlouho opuštěn, téměř každý si našel „svoji skladbu“ a tím i dobrý důvod na něj vyvést toho svého vyvoleného. Tak tomu bylo až do půlnoci, kdy utichly poslední tóny poslední skladby a návsi se pomalu rozhostilo ticho. Letošní dobršské, hojně navštívené setkání rodáků, pamětníků a přátel se tak stalo minulostí. Milá, nečekaná setkání, slzy radosti i dojetí, úsměvy, příležitost pro oživení vzpomínek – čas, podpořený krásným počasím - to jsou jistě dobré důvody pro to, aby setkání nebylo posledním a všichni se již dnes mohli těšit zase na to příští.

„Místo působení _ Dobrš“ / Galerie CoCo

Publikaci s příznačným názvem reflektující 15 let výstavní činnosti v prostorách dobršského zámeckého křídla areálu zámku tvrze vydala v těchto dnech galerie CoCo, jejímž zřizovatelem je Sdružení pro obnovu Dobrše. Celobarevná publikace o rozsahu cca 140 stran představuje téměř 50 autorů a autorek prostřednictvím krátkého profesionálního životopisu, doprovodného textu k výstavě a především prostřednictvím autentických fotografií z vernisáží a výstav samotných v historických prostorách galerie. Součástí je i prezentace projektu galerie pro benátské výtvarné Bienále 2015. Úvodním a závěrečným slovem jej opatřili Ivo Kraml a Květa Čulejová.

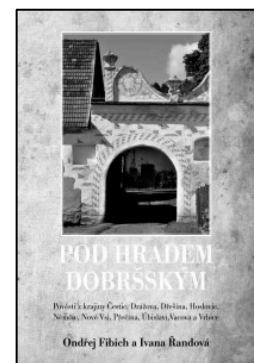
Katalog, který byl realizován s laskavou podporou Jihočeského kraje z grantového projektu Podpora muzeí a galerií. Lze zakoupit v galerii samotné nebo objednat prostřednictvím e-mailu: info@galerie-coco.cz.

Katalog vydalo v r. 2015 Sdružení pro obnovu Dobrše a můžete jej objednat v sekci „obchod“ na stránkách www.dobrs.cz. ISBN 978–80–260–9008–3

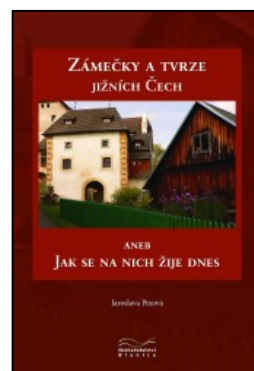
„Pod hradem dobršským“ / Ondřej Fibich a Ivana Řandová

Nabízíme vám krátké představení knihy od Ondřeje Fibicha: „Bývala pošumavská krajina plná kořenitého vyprávění, zasmušilých vzpomínek i projevů lásky k domovu. Podivuhodní mužové a ženy nám zanechali desítky příběhů o časech, kdy jste mohli za vsí potkat polednici, v lese divého muže a u rybníka hastrmanku. Kdy noční louky oživaly rejem světelek, ve studánkách bývala voda zázračná a o svatojánské noci jste mohli zbohatnout nebo ztratit život skrze kouzla čarodějnic. Již dávno dovyprávěl z kazatelny páter Ondřej de Waldt své mravoučné historiky. Dudák Jan Racochoa tu kdysi o černých hodinkách napínal mládež strašidelnými bájemi. Do nebe odešel i Josef Křešnička rozesmávat andělské posluchačstvo. Proto budiž pochváleny ruce, které pečlivě zaznamenaly lidové a historické pověsti z kraje pod hradem dobršským. S dovolením našich předků jsem je sebral a podle své sbírky Prácheňský poklad vypravuji dalším generacím.“

Knihu v ceně 100,- Kč můžete objednat v sekci „obchod“ na stránkách www.dobrs.cz.

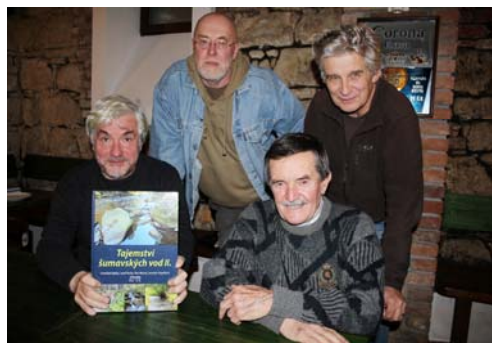
„Zámečky a tvrze jižních Čech aneb Jak se na nich žije dnes“ / Jaroslava Pixová

Publikace pojednává o osudech devíti historických objektů – zámků v Česticích, Dobrši, Dubu u Prachatic, Tažovicích a tvrzích v Doubravici, Drslavicích, Kalenicích, Ohrazenicích a unikátního souboru tvrzí i zámku v Kestřanech. Jak již název napovídá, nejedná se o osudy pouze dávno minulé, ale především jde o 20. a 21. století. Všechny tyto objekty vlastní soukromí majitelé, kteří se je snaží znovu opravit a oživit a potýkají se s nemalými problémy. Autorka se snažila blíže popsat poslední majitele před rokem 1948 a také srovnat jejich život na zámcích a tvrzích s tím současným.

Představení knihy se uskutečnilo v budově čestického zámku při příležitosti tradiční podzimní pouti za účasti autorky i některých majitelů zmiňovaných zámečků či tvrzí.

Vydalo nakladatelství Blanice. Doporučená cena 270,- Kč.

„Tajemství šumavských vod II“ / František Nykles, Josef Pecka, Petr Mazný, Jaroslav Vogelanz

V dalším díle vyprávění o šumavských řekách a potocích vás autoři pozvou na břehy Otavy, Teplé a Studené Vltavy či Schwarzenberského kanálu. Kniha je bohatě ilustrovaná historickými snímky a plánky z muzejních i soukromých sbírek i současnými fotografiemi Jaroslava Vogeltanze. Kniha navazuje na knihu Tajemství šumavských vod I.

Vydalo nakladatelství Starý most Plzeň. 216 stran, formát 225×305 mm, barevné provedení, křídový papír. Doporučená cena 599,- Kč

